

Gemeente Haarlem

drs. Ewout P. Cassee

wethouder ruimtelijke ordening, vastgoed, MRA
financiën en bedrijfsvoering

Retouradres Postbus 511 2003 PB Haarlem

Aan de leden van de raad

Datum 28 augustus 2014
Ons kenmerk 2014/
Contactpersoon Claudia Tempelman
Doorkiesnummer 023 - 5115112
E-mail ctempelman@haarlem.nl
Onderwerp uitgesproken tekst d.d. 26 augustus

Geachte leden,

Zoals toegezegd in de raadsvergadering van afgelopen dinsdag 26 augustus zend ik u hierbij de door mij uitgesproken tekst. In de vergadering is door enkelen van u te kennen gegeven dat u bijgaande tekst eerder had willen ontvangen of dat u al eerder deze zomer een reactie van mij had willen ontvangen. Het college heeft zich gehouden aan de afspraken die we met elkaar hebben over hoe dergelijke zaken worden besproken, namelijk als de voltallige raad bijeen is. Ons inziens was afgelopen dinsdag de eerst mogelijke gelegenheid na het reces dat we voltallig bij elkaar konden zijn.

Daarnaast heb ik ten aanzien van de tekst wat verduidelijking aangebracht met name ten aanzien van de Spaanse vennootschap.

Ik kan me goed voorstellen dat u naar aanleiding van alle publiciteit van de afgelopen weken de indruk heeft gekregen dat er van alles aan de hand is. Met mij persoonlijk, met mijn integriteit en daarom ook met mij als bestuurder van deze stad. Om maar met de deur in huis te vallen: er is op een aantal punten in mijn zakelijk verleden best iets aan te merken. Daar zijn soms procedures over gevoerd daar zijn lessen uit getrokken. Dit geldt in het bijzonder voor de procedure die gevoerd is bij de Ondernemingskamer. Ik kom daar later op terug.

De suggesties die over tafel zijn gegaan hebben mij vanzelfsprekend geraakt, dat zal duidelijk zijn. Met name de beschuldiging van corruptie, bij herhaling door de heer van Haga geuit, is door mij als krenkend ervaren. Op deze manier zo'n zware beschuldiging uiten is onzorgvuldig en ik vraag me in alle oprechtheid af of we in deze raad zulke omgangsvormen moeten hanteren.

Haarlem

Ik hecht eraan de zaken zoals door de VVD naar voren zijn gebracht vooral feitelijk te benaderen en aan te geven waar deze mijns inziens niet overeenstemmen met de wijze waarop het juridisch en feitelijk in elkaar steekt. Maar eerst wil ik benadrukken hoe belangrijk ik het vind dat we dit hier nu open en naar ik hoop met respect met elkaar spreken. Het is heel belangrijk voor het democratisch debat dat u kritisch bent en dat u de mogelijkheden in handen krijgt om kritisch te kunnen zijn. Dat u tijdig de juiste informatie krijgt en dat uw vragen tijdig worden beantwoord.

Zoals gezegd wil ik graag ingaan op het NRC artikel en de aannames zoals die door de VVD zijn gepresenteerd.

1. Stichting IHD Zorg in het buitenland.

De eerste aanname waarop ik wil ingaan betreft wanbeheer bij de Stichting IHD Zorg in het buitenland en benadeling van AWBZ zorgverzekeraars. De Stichting IHD viel buiten mijn zeggenschap en moet op geen enkele manier worden verward met IHD International BV, die op geen enkele wijze bij deze procedure betrokken is geweest.

Het gaat hier om een procedure waarbij Stichting IHD Zorg in het Buitenland is betrokken. Dit is géén goede doelen stichting zoals is gezegd, maar een stichting die thuiszorg in het buitenland aanbood, zoals ook andere zorgaanbieders dat deden en doen. De stichting had een eigen bestuur en vanzelfsprekend eigen statuten. De stichting komt voort uit het concept van zorg van deur tot deur, dat in de eerste helft van de jaren tachtig door de oprichter van IHD, de heer Godefroy, is bedacht. In de loop van de daaropvolgende jaren heeft hij veel privékapitaal geïnvesteerd in de ontwikkeling van dit concept. In het begin van deze eeuw is de zorg in het buitenland activiteit van IHD op afstand gezet van de luchthavenactiviteiten. Omdat de activiteit wel onder de IHD naam werd uitgevoerd, was in de statuten opgenomen dat IHD International BV., de holding van IHD, twee bestuursleden mocht aanwijzen, die op hun beurt een derde aanwezen.

Als IHD International, waar ik bestuurder van was, de volledige zeggenschap over de Stichting had willen hebben, hetgeen niet het geval is, dan was bij de statutenwijziging voor een ander model gekozen, dat begrijpt u.

Op enig moment is er tussen de bestuursleden een conflict ontstaan, hetgeen tot langdurige juridische procedures tussen die bestuursleden heeft geleid.

Volstrekt ten onrechte wordt in het NRC artikel de indruk gewekt als zou IHD International BV, waarvan ik bestuurder was, centraal staan in deze procedure. Dat is niet het geval.

IHD International BV, is immers nooit bij deze procedure betrokken geweest, niet als procespartij en niet als getuige. IHD International B.V. noch ik als bestuurder van IHD International BV zijn dan ook veroordeeld, want wij waren immers geen

Haarlem

partij. Mocht er enige civielrechtelijke aanleiding geweest zijn om ons wel in rechte te betrekken, dan was dat zeker gebeurd!

2. Overtreding mededingingsregels

De tweede aanname betreft overtreding van de mededingingsregels van de BIOS groep en mijn rol daarbij. Ik was bij de betrokken vennootschap geen bestuurder, maar commissaris en een commissaris staat op afstand. Daarnaast is ook de factor tijd hier relevant: de NMA heeft vastgesteld dat de inbreuk was begonnen nadat ik de BIOS groep als commissaris had verlaten.

Nog even de volgorde der dingen: op 22 januari 2009 besluit de RvC van de BIOS groep te stoppen, als er nog maar sprake is van één aandeelhouder. Dat is op 10 maart 2009 het geval en daarna wordt de RVC niet meer bij elkaar geroepen. Op 3 september is de ondertekening van de uittreding. Het formeel uitschrijven uit het register van de Kamer van Koophandel vindt plaats op 5 oktober 2009.

In de vervoerswereld is samenwerking dagelijkse kost. Hoofdaanneming, onderaanneming en andere samenwerkingsverbanden zijn aan de orde van de dag, het is staande praktijk. En nogmaals : de Raad van Commissarissen staat op afstand.

Wat betreft de tijdslijn van het NMA onderzoek het volgende:

31 augustus 2010	:	eerste bedrijfsbezoek.
28 april 2011	:	Rapport NMA ontvangen door BIOS.
8 september 2011	:	Hoorzitting NMA. NMA moet binnen 6 weken met een besluit komen.
20 november 2012	:	(ruim een jaar later) Besluit NMA. De BIOS Groep en haar bestuurders krijgen een boete opgelegd.

Ingangsdatum van de door de NMA geconstateerde overtreding is 17 april 2009 en niet 2006 zoals ten onrechte in het NRC wordt gesuggereerd.

In maart 2014 had de ACM (Autoriteit Consument en Markt, opvolger van de NMA) met een nieuw besluit moeten komen. De ACM geeft evenwel aan dat de materie complexer is en is nog niet met een definitief oordeel gekomen.

Conclusie: de NMA zaak start pas op 31 augustus 2010 (mijn benoeming tot wethouder was op 29 april 2010), blijkt in november 2012 betrekking te hebben op de periode vanaf 17 april 2009, toen ik de facto al geen commissaris meer was. Immers op 10 maart 2009 is besloten tot opheffen van de RvC. Ik ben zelf pas in 2012 geïnformeerd over deze zaak, na afloop van een vergadering van de Raad van Toezicht van de coöperatie Ambulancezorg Regio Rijnmond.

Haarlem

Dat ik vanuit mijn rol als commissaris van weinig betekenis was in deze zaak blijkt wel uit het feit dat de NMA mij in de procedure niet heeft gehoord, ik ben niet als getuige opgeroepen en ben dus ook niet veroordeeld, ik was geen partij.

3. Afwikkeling faillissement IHD International BV.

De derde aanname betreft de wijze van afwikkeling van het faillissement van IHD International BV en het ten onrechte uitgekeerde dividend. Het gaat om de afhandeling van het faillissement van IHD International BV en niet van IHD Schiphol Service. De suggestie dat IHD Schiphol Service BV een vordering van 93815 euro op IHD Handling Espana zou hebben, berust op een misverstand. IHD Airport Services (en daarmee in het verlengde haar aandeelhouder IHD International) heeft de vordering. De verwarring die hierdoor wordt veroorzaakt kan eenvoudig tot verkeerde conclusies leiden.

De feitelijke situatie was aldus:

IHD International was, via IHD Airport Services, voor 45% aandeelhouder in IHD Handling Espana, met EPTISA voor 55% als partner in de joint venture.

Beide aandeelhouders hebben, naar rato van hun aandeel, leningen verstrekt om de opstart van de Spaanse activiteiten te financieren. In IHD Handling Espana is nooit eigen omzet gerealiseerd, er zijn alleen aanloopkosten gemaakt.

Na het faillissement van IHD International en IHD Airport Services, beide op 16 december 2008, is de mogelijkheid besproken om de vordering op IHD Handling Espana te incasseren. Gegeven het feit dat het hier de financiering van de aanloopkosten betrof en er geen eigen middelen waren in de vennootschap, zou incasso moeten plaatsvinden bij de aandeelhouder IHD International, of bij IHD Airport Services, die juist net failliet waren. De vordering was dus oninbaar en vervolgens is het faillissement afgewikkeld in maart 2010.

Ter toelichting : getracht is om met het bedrijf ook op de Spaanse markt voet aan de grond te krijgen. De werkzaamheden werden ondergebracht in een Spaanse BV IHD Handling Espana. De Spaanse partner (EPTISA) hield 55% van de aandelen en had dus een meerderheidsbelang en IHD International BV (via IHD Airport Services) de andere 45%. In de directie hadden drie vertegenwoordigers van de Spaanse partner zitting en twee bestuurders (onder wie ikzelf) namens IHD International BV. In het verslag van de VVD staan wel de twee Nederlandse directeuren vermeld, maar niet de drie Spaanse directeuren, de administrateur en de non board secretary.

De stelling als zou er dividend zijn uitgekeerd, is ook onjuist. Er is geen dividend uitgekeerd. Als dat het geval zou zijn, had de curator dat heel eenvoudig in de boeken van IHD International en IHD Airport Services teruggevonden.

Haarlem

Terzijde zij opgemerkt dat ook IHD International nimmer dividend heeft uitgekeerd aan haar aandeelhouders. Ik heb dus van IHD nooit dividend gehad.

Ik heb naar aanleiding van dit debat vorige week contact opgenomen met de curator, de heer Schuller van Lexington advocaten te Hoofddorp. In een mail aan mij bevestigt hij bovenstaande lezing. Ik heb deze mail in mijn bezit.

De heer Schuller was curator in het faillissement van IHD Airport Services. Voor IHD International en IHD Schiphol Service was dat de heer de Breet, toen werkzaam bij Certalegal te Amsterdam. Hiervan wordt overigens melding gemaakt in het eerste faillissementsverslag van de heer Schuller.

4. Administratiekantoor Togen participaties / melden van nevenfuncties

De vierde aanname betreft het niet melden van nevenfuncties. Terecht merkt de VVD op dat een Stichting administratiekantoor geen gewoon administratiekantoor is. (pagina 18). Ten onrechte gaat de VVD er van uit dat ik 100% van de aandelen Togen Participaties BV. zou bezitten. Dat was vanaf de oprichting in 2000 het geval. In 2006 kregen mijn beide, toen minderjarige, zoons elk 30% van de aandelen. Die heb ik vervolgens gecertificeerd, om in elk geval tot hun meerderjarigheid zelf de zeggenschap te houden. De vennootschap leidde de laatste jaren een snurkend bestaan en om die reden heb ik, in overleg met beide zoons, de vennootschap en de stichting in 2012 ontbonden. Mijn inschatting in 2010 is geweest dit niet te melden omdat er geen activiteiten in plaats vonden en de nevenfunctie dus niets voorstelde. Het is overigens niet ongebruikelijk om in een voorkomend geval alleen de moeder B.V. te vermelden als nevenfunctie. Met de kennis van nu was het beter geweest dit wel te vermelden.

De vermeende nevenfunctie in het Spaanse Mobigrup Espana SL is volgens een opgave van de website infocif op 6 maart 2008 beëindigd. Vanaf het faillissement van IHD Airport Services op 16 december 2008 ben ik niet meer bij IHD Handling Espana betrokken.

5. Wanbeleid bij IHD

Het meest substantiële punt dat naar voren is gebracht is een veroordeling die niet door mij zou zijn gemeld bij mijn benoeming. Daarover wil ik drie dingen zeggen.

De uitspraak van de Ondernemingskamer betreft het beleid van een onderneming waarvan ik aandeelhouder en bestuurder was. Hoewel ik niet in persoon ben veroordeeld heb ik natuurlijk wel een tik op mijn vingers gekregen, laat daar geen misverstand over bestaan en het is evenmin iets waar ik trots op ben.

Het betreft een uitspraak die onderdeel vormde van een procedure die al in 1996 begon en die uiteindelijk in een schikking is geëindigd. Het gewraakte beleid is daarmee teruggedraaid en de benadeelde minderheidsaandeelhouder is

Haarlem

gecompenseerd. Over de achtergronden van het zakelijke conflict dat de aandeelhouders met elkaar hadden is uiteraard nog heel veel te zeggen, maar voor deze plek en dit moment lijkt mij de constatering dat de procedure zonder veroordelingen of wat dies meer zij in een schikking is geëindigd voldoende.

Ten slotte: deze zaak is wel degelijk bij mijn benoeming aan de orde geweest en ter kennis gebracht van de toenmalige voorzitter van D66 Haarlem. Deze heeft hierin geen beletsel gezien voor mijn benoeming als wethouder.

De volgende stappen zijn nog van belang:

- 3 november 2003: Ondernemingskamer stelt bestuurder aan: R.H.L.Cornelissen (ARO 2003,177)
- 16 april 2004 (ARO 2004, 62): Beëindiging van het geding na het bereiken van een minnelijke regeling tussen partijen, waarmee de schade van het eerder vastgestelde wanbeleid door de vennootschap, is gecompenseerd.
‘De Ondernemingskamer verstaat dat de onderhavige procedure met ingang van heden is beëindigd.’

Van belang is dat de heer Cornelissen, voormalig vice-president van het gerechtshof te Amsterdam, die door de Ondernemingskamer als bestuurder was benoemd, contact heeft gehad met de heer Klaassen. In dat verband heeft hij mij het volgende verklaard:

“ Toen ik in 2010 gebeld werd door de heer Klaassen, voorzitter van D66 voor de regio Haarlem, die een anonieme (sic!) brief gekregen had met aantijgingen in de richting van de heer Cassee inzake de volgens anonieme schrijver/schrijfster uitkomst van de procedure, heb ik hem verteld hoe de procedure in elkaar zat en dat er geen sprake was van een veroordeling van de heer Cassee door de Ondernemingskamer ter zake van wanbeleid. Vervolgens is de heer Cassee benoemd tot wethouder.” Einde citaat.

De heer Cornelissen heeft mij vervolgens op 11 juli jl. op de hoogte gebracht van het feit dat de heer Klaassen hem het concept NRC artikel ter hand heeft gesteld en gevraagd of de journalist zich met hem in verbinding mocht stellen. Dat is gebeurd. De heer Cornelissen heeft de journalist op de hoogte gebracht van de gang van zaken in deze ondernemingskamer procedure en hem gemeld dat van een veroordeling van mij geen sprake is geweest. De heer Cornelissen heeft zich er vervolgens zeer over verbaasd, dat de journalist met deze informatie niets wilde doen, omdat de deadline voor het artikel in zicht kwam.

Tot zover dames en heren mijn reactie op de bijdrage van de VVD.

Haarlem

Ik heb er nog behoefte aan een paar slotopmerkingen te maken.

1. de veroordeling van IHD Schiphol Service BV wegens wanbeleid straalt ook af op mij, ik zei het al eerder. Dat zijn lessen die ik heb geleerd en ik heb daar ook de prijs voor betaald. Het is evenwel ook bagage die ik heb meegenomen in mijn verdere loopbaan.
2. Ik heb mij de afgelopen vier jaar met passie en vol energie ingezet voor de stad. Ik doe dat met alle plezier nog vier jaar. Daar heb ik wel uw vertrouwen voor nodig.

Met vriendelijke groet,

Drs. Ewout P. Cassee